

[Fogh Rasmussen]

om nogle uhyggelig udviklede skatteberegningsregler. Vi har selvfølgelig forståelse for den baggrund, ministeren har haft for de udviklede regler ved beregning af skat af formueindkomst, som er indeholdt i lovforslaget, men det er i hvert fald ikke den lige linje mellem to punkter, ministeren har valgt for at sikre, at der ikke sker en utilsigtet forøgelse af beskatningen i de familier, hvor man i dag har gavn af, at fradragene foretages hos manden, der har den største indkomst. Det er selvfølgelig klart, at det er for at undgå det problem, at ministeren har stillet de udviklede forslag, men det er en omvej, og det er en kringlet vej.

Fordelingen af formue og formueindkomst mellem ægtefæller vil føre til en masse afgrænsningsproblemer, en masse tvivlstilfælde. Ægteskabslovgivningen er jo upræcis og uklar på disse punkter, og det er uklart, hvilke økonomiske konsekvenser formueomflytninger mellem ægtefæller vil få.

Og forslaget løser ikke det problem, at skattesystemet diskriminerer over for medhjælpende ægtefæller. De kan stadig højst få overført 60.000 kr. af det fælles virksomhedsoverskud til beskatning, selv om de har bidraget med en væsentlig større arbejdsindsats. Det løser heller ikke det problem, at skattesystemet straffer de familier, der har valgt en arbejdsfordeling, hvor den ene ægtefælle tjener hele familiens indkomst, eller det problem, at der skattemæssigt er straf på ægteskab, specielt i formuebeskatningen.

Endelig benytter ministeren anledningen til – jeg ved ikke, om vi kan bruge udtrykket et felttog mod opsparingsfradraget på 3.000 kr. Ganske vist får ægtefæller nu mulighed for et fradrag på 2 gange 2.000 kr., altså 4.000 kr. i alt, men reglen er jo udformet sådan, at enlige, bl.a. mange unge mennesker, får nedskåret deres fradrag fra 3.000 kr. til 2.000 kr.

Vi er tilfredse med, at ministeren udvider mulighederne for fradrag for gaver til almennyttige formål, men stærkt utilfredse med, at ministeren samtidig forhøjer bundgrænsen for disse fradrag fra 100 kr. til 300 kr.

Vi må altså om ministerens lovforslag sige, at hensigten måske er god nok, men at ministeren i den konkrete udformning af lovforslaget har forfejlet sit sigte. Man står tilbage med et indtryk af, at dette lovforslag skaber

flere problemer i familiebeskatningen, end det løser.

Om kristeligt folkepartis beslutningsforslag vil jeg sige, at vi da har en del tilovers for principperne bag det, kristeligt folkeparti kalder ligedelt sambeskatning, og vi vil gerne drøfte det positivt under udvalgsarbejdet. Men det er også klart, at ikke mindst den lidt korte udgave af kristeligt folkepartis forslag vil betyde, at der vil være en lang række spørgsmål, man må stille, og derfor egner det sig bedst til at indgå i et udvalgsarbejde, og det vil vi altså deltage i på en positiv og konstruktiv måde.

I det hele taget vil vi gå ind i en meget grundig udvalgsdrøftelse også af ministerens forslag, men vi føler, at der er behov for, at skatte- og afgiftsudvalgets drøftelser om familiebeskatningen bør foregå på et noget bredere grundlag end det, der er lagt op til her med ministerens forslag. Derfor kan jeg give den oplysning, at venstre i løbet af ganske kort tid vil fremsætte sit eget forslag til en ændring af familiebeskatningen, som på en langt mere konsekvent måde vil løse problemerne om ligestilling mellem kvinde og mand i skattemæssig henseende, som vil løse den opgave at gøre skattesystemet neutralt over for ægtefællernes arbejdsfordeling og over for menneskers valg af samlivsform.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

I SF synes vi, det er rart, at vi nu får lavet om på den helt urimelige kønsdiskriminering, der har været inden for dette område af skattelovgivningen, men jeg er meget enig med de ordførere, der har sagt, at dette kun er et skridt på vejen. Det er den helt åbenlyse kønsdiskrimination, man får fjernet med dette lovforslag, men jeg tror egentlig, at den største diskrimination inden for skatteområdet har vi tilbage, og det er den diskrimination, der opstår på grund af de mange fradrag. Det er ikke en kønsdiskrimination, der direkte er udsprunget af skattelovene, men en diskrimination, der er udsprunget af den almindelige fordeling af indtægter og formuer her i landet. Det er i al væsentlighed mænd, der har de store indtægter og de store formuer, og det er derfor mænd, der har de største manipulationsmuligheder inden for skattesystemet. Det berører ikke så meget familien, men det berører de enlige kvinder, og det er